

НАДА

ОСЕЋАЈ ЗА ХИТНОСТ

НЕ чекајте. Време никада неће бити 'оно право'. Крените оданде где сте сада, и радите помоћу било каквог алата који имате при руци, а бољи алат ће се наћи како будете ишли напред.

Особина успешних људи која се најлакше може споља уочити је њихова предузимљивост. Они су непрестано у журби да своје кључне задатке заврше до краја.

Људи са високом продуктивношћу користе време да размисле, испланирају и поставе приоритете. А затим брзо и одважно појуре ка остварењу својих циљева. Они раде темељно, одважно и без претанка. Као резултат тога, чини се да њих покреће та огромна количина посла који обављају током дугог временског периода који би просечна особа провела у дружењу, траћењу времена и обављању активности од малог значаја.

Када обављате своје најважније задатке непрекидно и што је активније могуће, тада можете запасти у оно сјајно ментално стање које се назива 'ток'. Готово свако је то доживео у неком тренутку. Заиста успешни људи су они који себе доводе у то стање много чешће него просечна особа. Када сте у стању 'тока', које је и највише стање људског рада и продуктивности, догађа се нешто исто тако чудесно у вашем уму и емоцијама. Осећате се усхићено и безбрижно. Све што радите чини се лако и прецизно. Осећате се срећно и пуни сте енергије. Имате осећај невероватне смирености и веће личне ефикасности. У стању 'тока', које је откривено и о коме се прича већ вековима, ви заправо функционишете на вишем нивоу јасноће, креативности и стручности. Осетљивији сте и свеснији. Ваши закључци и интуиција воде вас и упућују вас да радите и говорите праве ствари у правом тренутку. Увиђате међусобну повезаност међу људима и околностима око себе. Често долазите до

сјајних идеја и закључака који вам омогућавају да још брже напредујете.

Један од начина да подстакнете ово стање 'тока' је да развијете осећај за хитност. То је унутрашњи подстицај и жеља да одмах кренете са послом и да га брзо завршите. Нестрпљење је оно што вас мотивише да кренете и да наставите да радите. Осећај за хитност у многоме подсећа на тркање са самим собом.

Са оваквим сталним осећајем за хитност, развијате 'склоност ка акцији'. Одмах крећете у акцију умето што бисте непрестано причали о ономе што ћете урадити. Фокусирасте се на специфичне кораке које можете предузети одмах. Концентришите се на ствари које можете одмах да урадите како бисте добили резултате које желите и остварили циљеве за којима жудите.

Изгледа да брз темпо иде руку под руку са свим великим успесима. Да бисте развили овај темпо морате се покренути а затим наставити да се крећете стабилном брзином. Што се брже крећете, то више имате потребу да радите још више, још брже. Тада улазите у 'зону'.

Када редовно предузимате сталне активности које вас воде ка вашим најважнијим циљевима, тада активирате Принцип импулса успеха. Овај принцип каже да иако је потребна огромна количина енергије да се превазиђе инерција и да се направи први покрет, након тога потребно је далеко мање енергије да се кретање настави.

Добра вест је да што се брже крећете, то више енергије имате. Што се брже крећете, то завршавате више ствари и осећате се ефикасније. Што се брже крећете, стичете више искуства и више учите. Што се брже крећете, то постајете стручнији и способнији у свом послу.

Осећај за хитност аутоматски вас пребацује у 'брзу траку' ваше каријере. Што брже радите и више ствари завршавате, то ће ваше самопоуздање, самопоштовање и лични понос

бити на вишем нивоу. Осећаћете да имате потпуну контролу над својим животом и послом.

Један од најједноставнијих а можда најмоћнијих начина да натерате себе да кренете је да почнете да себи непрестано говорите: 'Уради то одмах! Уради то одмах! Уради то одмах!'

Уколико приметите да успоравате или да вам пажњу одвлаче разговори или мање важне активности, непрестано понављате себи: 'Назад на посао! Назад на посао! Назад на посао!'

У коначној анализи, ништа вам неће помоћи више у вашој каријери од тога да стекнете репутацију да сте она врста особе која важне послове ради брзо и добро. Ова репутација учиниће вас једном од најцењенијих и најугледнијих људи у вашој области.

ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Већ данас донесите одлуку о томе да развијете осећај за хитност за све што радите. Изаберите једну област где имате тенденцију да одуговлачите и одлучите да створите навику да брзо делујете у тој области.

Када уочите прилику или проблем, одмах реагујете. Када добијете задатак или одговорност, побрините се за њега брзо и одмах поднесите извештај. Крећите се брзо у свакој области свог живота. Бићете запањени колико ћете се боље осећати и колико више ствари ћете обавити.

***

ХРИСТОВА ПРАВА ЦРКВА

ЧЕСТО је постављено питање: која је деноминација права? Постоје стотине ако не и хиљаде деноминација од којих свака тврди да је једина права истинита црква, али да ли Бог признаје иједну од њих као свог представника на земљи? Овој теми би требало приступити поштено и са молитвом. Ако је на почетку постојала само једна црква, коју је основао Господ Исус Христос, онда би требала постојати само једна црква на крају – победничка црква у слави (Колошанима 3,4).

Реч црква била је најпре коришћена у Новом завету и превод је грчке речи еклесија, која значи позивање ван. Исус је рекао својим ученицима, јер сам вас ја издвојио из света (Јован 15,19) Права црква је група верника који су се, прихвативши Христов позив, посветили или

одвојили од света, световних тежњи и световних организација.

Они из ране цркве нису носили деноминацијска имена, него су једноставно били идентификовали по својој локацији. То су чињенице. Цркви Божјој у Коринту, вама који сте посвећени у Христу Исусу, позвани да budete свети... (1.Коринћанима 1,2) Ти посвећени појединци у различитим заједницама одвојили су се од света и предали своје животе Богу кроз заслугу Његовог Сина. Стога, права црква је заједница искрених верника. Павле је то нагласио када је потврдио да су Исусови следбеници били крштени у Христа а не у земаљску организацију. Постоји само једно крштење, и то оно у Христу. Стога је криво схватање да се појединац придружује или се крсти у одређену црквену деноминацију (Ефесцима 4,4-6; Галатима 3,27; Римљанима 6,3,4)

Исус је обећао у Јеванђељу по Матеју 16,18 да упркос свим нападима Његова црква ће наставити да постоји. Никада неће бити побеђена. Велика светска царства су се подигла и поново пала. Велики градови су постали рушевине, али Христова црква остаје. Чак су и цркве из прошлости престале да постоје, али су друге подигнуте; права црква живи у сваком добу. Христова црква никада неће бити уништена јер у себи има Христов духовни живот и у том смислу она је Његово тело на земљи.

Неки чланови цркве можда пате због моћи неверника. Можда ће неки и погинути. Али никаква моћ не може избацити истинског верника из Христове цркве. Можда ће ти се рођаци супротстављати, можда ће се комшије смејати ономе што радиш, можда ће свет исмејавати твоју веру, али све ово нема моћ против спасења твоје душе. Све иде на добро иако не изгледа тако у твојим очима, бар још увек не. Труди се да живиш светим животом без обзира на последице. Ходај достојно својој цркви којој припадаш. Ако још увек не поседујеш ту сигурност, онда ти кажем, дођи и придружи се цркви.

Ако смо позвани да изађемо из секташког ропства, куда ћемо отићи? Данас, чак и ако је само један, може постојати заједништво с

другима преко поште, телефона или проучавања преко интернета. Када се приближавамо Оцу, Он ће се приближити нама и водити нас са Својим Светим Духом к другима сличне и драгоцене вере. Имамо на уму Божији позив: Сакупите к мени оне који су ми верни, оне који су са мном склопили савез приневши жртву (Псалом 50,5). Они нису сакупљени ни из којег другог разлога него да имају удела у њиховој љубави према Богу, Његовом Сину, Његовој истини и Његовој Деци. Све и један од Божје деце преузима личну одговорност, молећи за његово водство (Филипљанима 2,12; 4,19).

Верујући да ће нас Бог водити к другима једнаке, драгоцене вере, наставимо да проучавамо Његову Реч: Док сви не постигнемо јединство у вери и док сви добро не упознамо Божјег Сина, док не постанемо одрасли људи, зрели попут Христа. Зато немојмо више бити деца, немојмо бити попут оних које бацају таласи и које тамо – амо носи сваки ветар учења јер слушају људе који се служе преваром и који их лукаво доводе у заблуду. Напротив, држимо се истине и нека нам љубав помогне да у свему узрастемо до зрелости, како бисмо били попут онога који је глава, а то је Христос. Захваљујући њему, цело тело је складно састављено и сви његови делови сложено раде, јер сваки зглоб који их повезује испуњава своју сврху. Кад сваки део извршава своју улогу, то доприноси расту тела, које само себе изграђује у љубави (Ефесцима 4,13-16).

***

ПОДСТИЧИТЕ САМИ СЕБЕ

СВЕТ је пун људи који чекају некога да дође и мотивише их да буду онакви људи какви желе да буду. Проблем је у томе што нико неће доћи у помоћ.

Ови људи чекају аутобус у улици којом аутобус не пролази. Уколико не преузму контролу над својим животима и подстакну сами себе, остаће тамо да чекају заувек. И то је оно што већина људи ради.

Само око 2 процента људи може да ради без икаквог надзора. Ове људе називамо 'лидерима'. Они су она врста људи какви ви треба да постанете, и какви можете постати, уколико одлучите да то учините.

Како бисте достигли свој пун потенцијал, морате стећи навику да подстичете себе и не чекате да вам неко други дође и уради то уместо вас.

Посматрајте себе као узор. Подигните летицу према својој висини. Стандарди које поставите за сопствени посао и понашање требало би да буду виши него што би било ко други поставио за вас.

Прихватите као такмичење то да започнете посао мало раније, радите мало напорније и останете мало дуже. Увек тражите начине да пређете још једну миљу, да урадите више од оног за шта сте плаћени.

Психолог Натенијел Брендед је самопоуздање дефинисао као 'репутацију коју имате код себе самог'. Ви градите или рушите своју репутацију код себе самог кроз све оно што урадите или не успете да урадите. Добра вест је да се осећате боље у сопственој кожи кад год присилите себе да радите најбоље што можете. Ваше самопоуздање расте кад год пређете ону тачку где би просечна особа обично одустала.

Један од најбољих начина да превазиђете одуговлачење и урадите више ствари за краће време је да радите као да имате само један дан да завршите своје најважније послове.

Сваког дана замислите да сте примили хитну поруку и да сутра морате отићи из града на месец дана. Кад бисте морали да одете из града на месец дана, шта је то што бисте апсолутно сигурно урадили пре него што одете? Како год да одговорите, почните одмах да радите тај задатак.

Још један начин да подстакнете себе је да замислите да сте управо добили наградни одмор са свим плаћеним трошковима у предивном одмаралишту, али ћете на тај одмор морати да кренете сутра ујутру или ће га добити неко други. Шта бисте одлучили да завршите пре него што кренете како бисте могли да одете? Шта год то било, одмах почните да радите тај један посао.

Успешни људи непрестано подстичу себе да постижу најбоље резултате. Неуспешне људе морају усмеравати и подстицати други.

Тако што себе подстичете, обавићете више задатака брже и боље него икада раније.

Имаћете веома висок учинак и одличне резултате. Осећаћете се сјајно у својој кожи и мало по мало стећи ћете навику да брзо обављате задатке, које ће вам бити од користи свакога дана до краја живота.

***

ПРИХВАТИТИ ИСТИНУ О СВЕТУ

СЕБЕ треба прихватити као конкретну особу. Што реалније сагледавамо стварност света и особе у свету, боље смо опремљени за суочавање с њим. Пут до стварности није лаган. Само одређен број особа наставља од тренутка смрти да истражује тајну стварности, стално проширујући, дотерујући, изнова утврђујући сопствено разумевање света и истине о њему. Неки имају о свету и себи истину свога детињства, свога села или племена и носе је целог живота. Они ту истину носе као апсолутну, и као да се ништа не може променити. Такви људи 'соле море', а море је одавно слано, они су побегли од живота и живот је побегао од њих. То су идеолози који мисле да им је све јасно. Они су толико пута осетили да је стварност другачија, али се боре да је промене према слици какву су имали. Овај свет је реалан Божији дар, иако то није савршен и довршен свет. У том свету потребно је опрезно крочити да не бисмо постали Зомби. Упознати стварност света значи упознати свет споља, али и свет у нама и кроз нас. Најтеже је упознати себе. Плашећи се сопствене празнине, лакше је говорити о другима. Тиме се не постиже ништа. Треба продубити самокритику и сусрести се са собом. Стварност се најбоље може мењати учествовањем у њој, при чему се јавља интеракција: свет у нама, ми у свету. Нимало лак, али могућ посао. У заблуди су и појединац и институције кад се враћају у прошлост и у њој виде решење за данас. Треба стварност именовати онаквом каква она јесте, истину прихватити онаквом каква јесте. С истином треба изаћи у јавност иако нас је страх да нећемо бити схваћени, али упркос том страху не смемо бити блокирани. Помак треба учинити у конкретности, што је битан услов људског опстанка и квалитетнијег живљења. Један од корена душевних обољења је испреплетен систем лажи које нам други говоре и лажи које сами себи говоримо. Својом отвореношћу људи

посвећени истини живе храброст и ослобађају се страха постајући тако зрели и одговорни људи. Стога, не улепшавајмо слику о себи, јер то значи бежати од стварности, а бежати од стварности значи никада не досегнути истину о себи. Зато је потребна искреност као критички став, посебно према моралној димензији свога живота. Често признамо истину о себи тек онда кад смо стављени испред зида, кад нас животне околности подстакну да признамо истину о себи. Ко није искрен према себи, немогуће је да буде искрен према Богу. Покушајмо бити искрени према себи. Како бих ја себе описао као човека кад бих неком то могао рећи? Бежим ли од истине о себи? Уколико то чиним, бежим и од истине која је Бог.

Чувајмо се тога да нам живот постане навика, он је увек новост без обзира на твоју доб, он је вечно свеж, нов, чудесан. Ко изгуби чуђење према животу и дивљење, изгубиће смисао за тајну, за мистерију, за Бога. Нестаће радости живљења, радости живота и наступиће опасност од болести – духовних, душевних – депресивних.